

безъ съмнѣние ще си остане Парижъ на България докѣтъ не се обърне въ славянско-български, ново-завоеванъ Берлинъ; но за това не сж достатъчни комитетитѣ и претендентитѣ на Дахската корона, а сж нужни Бисмаркъ и Молтке.

Мютесарифъ-паша посѣщава казиното и всички тамъ се събиратъ; всички се виждатъ, запознаватъ се по-между си и се сближаватъ. Това може би е най-практично и удобно средство за развиванieto на источниитѣ обществененъ животъ до овъзи височина, на каквато тѣй стои на Западъ.

Казиното е пълно и шумно: двѣ важни събития занимаватъ публиката.

Въйводитѣ Филипъ Тотю и Хаджи Димитръ Асѣновъ прѣмивали на дѣсний брѣгъ на Дунава въ сѣпро-вожданieto на много *комити*.

Драгунскитѣ майоръ, който бѣ открилъ такова срдѣство да управлява въздушнитѣ шарове и картечицитѣ, щото въ двѣ секунди да може да се пстрѣби цѣлъ баталионъ пѣхота, а въ три шести — ескадроненъ полкъ кавалерия, по два ескадрона въ секунда, замислява да приспособи двѣтѣ изнамѣрвания отдѣлно къмъ всѣкой наѣздникъ.

Еврейна — майоръ, бившии келнеръ, обяснява своята измислица: — Какво страшно избивание! Това се прави така: ѣздача крѣпко се привързва отъ коня, съ краката на дзингитѣ; въ дѣсната си ржка той държи балона съ аппарата, а въ лѣвата юздата, и трѣбва да се държи на дзингитѣ така, щото да бжде по-нависоко отъ сѣдлото на цѣлъ раскрачъ. Картечицата, която ппи-лича на сирницовка, ѣздача трѣбва да я залови и да я държи крѣпко. При такъвъ порядкъ кавалерията се построява въ фронтъ къмъ неприятели, и когато той се приближи на такова разстояние, щото не може да ни достига, тогава движението дѣйствува на вжтрѣшнитѣ фосфорни състави и се захваща смъртоносното гѣрменне изъ картечицата съ бомби и задушливъ димъ, а въ това врѣме балонитѣ съ аппарата тѣглятъ ѣдачитѣ и конѣтѣ